

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 101.

29de Møde.

Fredagen den 8de Marts.

(Fortf.)

Justitsministeren: Jeg indrømmer, at Amtskasserne ikke altid have været istand til at honorere Anviisningerne; jeg har selv oplyst Grunden til, at det maatte saa være, men jeg har derimod ikke nogenstunde antaget de løbende Fordringer for at være fyldestgjorte, fordi der fra Ministeriet var afgaaet Ordre til Udbetaling, naar Amtskassen tillige ikke havde det fornødne Beløb.

Frolund: Jeg troer dog at kjende Tilfælde, i hvilke man netop omkring paa Landet hyppigt har maattet vente paa Penge, og man har ikke alene henvendt sig til Amtsstuen, men ogsaa til Ministeriet, men er bleven viist fra den ene til den Anden. Saadant har idetmindste fundet Sted før, men det glæder mig at vide, at nu til Dato ville alle saadanne Anviisninger være blevene honorerede rundt omkring. Der er en lille Bemærkning, som den ærede Justitsminister ikke vil tage mig ilde op, at jeg fremfører. Jeg har nemlig spurgt, om hvor stor en Deel af de her omhandlede Summer, der henstaae uafgjorte over 12 Uger, efterat Skaden har været bevist, og jeg vil nu tillade mig at bemærke, at jeg spurgte den 26de Februar, og Status er optagen den 27de; der ligger vel kun en Dag derimellem, men i een Dag kan der skee en heel Deel, blandt andet kan der sendes en heel Deel Anviisninger ud; jeg maa altsaa spørge, om Forholdet var accurat den 27de Februar, det samme som den 26de.

Justitsministeren: Jeg troer vistnok at kunne indestaae for, at Dpgjørelsen har fundet Sted uden at der fra den 26de til den 27de Februar har fundet nogenjomhelst Foranstaltning Sted fra Justitsministeriets Side, som kunde have havt Indflydelse paa Dpgjørelsens endelige Udfald; thi den Foranstalt-

ning, som har været truffen fra Justitsministeriets Side, for at Brandfondet kunde opfylde sine Forpligtelser, og som har bevirket, at man ikke havde et større Beløb end det, som jeg har angivet, henstaaende længere end 12 Uger, det er allerede skeet, jeg veed ikke for Diebliffet for hvor lang Tid siden, men meget længe forinden den ærede Taler stillede sine Spørgsmaal.

Frolund: Ja, saa maa jeg antage, at mine Underretninger, som jeg har modtaget fra Landet, ere urigtige; thi den ærede Justitsministers Meddelelser maae jo vistnok anses som paalidelige. Forsaavidt det blev bebrejdet mig, at jeg havde yttret den Mistanke — hvilket jeg forøvrigt kun har yttret betingelsesviis, indtil den ærede Minister har overbevist mig om det Modsatte — nemlig, at der ikke var Orden i Regnskabet, saa har jeg nu faaet den fornødne Oplysning, og jeg veed nu, hvad den ærede Minister mener ved ordentlig Regnskabsførelse ifølge Loven; Meningerne kunde iøvrigt i saa Henseende være deelte mellem os, jeg synes vistnok, det er en temmelig lang Tid, som medgaaer, forinden Regnskabet aflægges. Det sidste Spørgsmaal til den ærede Minister vil jeg tillade mig at udvilde noget noiere, nemlig hvilke Foranstaltninger har Justitsministeriet truffet for fremtidigt at sætte Brandforsikringen istand til prompte at opfylde sine Forpligtelser mod de Brandlidte. Jeg veed vel, at det fornødne Beløb er paalignet, men jeg veed ogsaa, at disse Penge først ville komme ind meget seent og rimeligt først om et halvt Aars Tid, i det mindste endeel af dem, og mange ville henstaae endnu længere, og i den Tid vil der komme en Mængde Brandskader, og Gjælden siges her ikke at være mindre end den Sum, som er anført. Jeg kan ikke tænke mig dette paa anden Maade at kunne realiseres, end at der optages et Laan. Den ærede Justitsminister